

226

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 września 1961 r.

w sprawie uposażenia pracowników instytutów naukowo-badawczych.

Na podstawie art. 19, 26 i 29 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. Nr 12, poz. 60) oraz art. 15 i 39 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) zarządza się, co następuje:

Rozdział I

Przepisy ogólne.

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa:

- 1) o ustawie bez bliższego określenia — oznacza to ustawę z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. Nr 12, poz. 60),
- 2) o „stopniu naukowym” oraz „tytule naukowym” — oznacza to stopnie i tytuły naukowe określone w art. 77, 94, 144 ust. 2 i 3 i art. 146 ust. 2 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkołach wyższych (Dz. U. Nr 68, poz. 336) oraz w art. 30 i 31 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. Nr 12, poz. 60).

§ 2. 1. Przepisy rozporządzenia mają zastosowanie do pracowników instytutów naukowo-badawczych tworzonych na podstawie ustawy, zwanych dalej „instytutami”.

2. Właściwy minister w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac może zastosować przepisy rozporządzenia do instytucji o charakterze naukowo-badawczym tworzonych na podstawie odrębnych przepisów.

Rozdział II

Pracownicy nauki.

§ 3. Pracownikami naukowymi w rozumieniu przepisów rozporządzenia są osoby powołane na stanowiska samodzielnych pracowników nauki, samodzielnych pracowników naukowo-badawczych i pomocniczych pracowników naukowo-badawczych na zasadach i w trybie określonych ustawą.

§ 4. 1. Samodzielni pracownicy nauki i samodzielni pracownicy naukowo-badawczy otrzymują miesięczne uposażenie zasadnicze w wysokości od 3.200 do 4.500 zł.

2. Wysokość uposażenia pracowników, o których mowa w ust. 1, ustala właściwy minister na wniosek dyrektora instytutu. Przy ustalaniu wysokości uposażenia należy brać pod uwagę indywidualne kwalifikacje pracownika, dotychczasowy dorobek naukowy i badawczy oraz posiadany tytuł naukowy.

§ 5. 1. Samodzielni pracownicy nauki i samodzielni pracownicy naukowo-badawczy otrzymują dodatek za wysługę lat w wysokości 5% uposażenia zasadniczego za każde 5 lat pracy na stanowisku samodzielnego pracownika nauki lub samodzielnego pracownika naukowo-badawczego, z tym że dodatek ten nie może być wyższy niż 15% uposażenia zasadniczego.

2. Szczegółowe zasady zaliczania lat pracy do okresu pracy wymaganego do nabycia uprawnień do dodatku za wysługę lat określi Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych.

3. Dodatek za wysługę lat przysługuje tylko na jednym stanowisku etatowym w instytucie stanowiącym główne miejsce zatrudnienia pracownika.

§ 6. 1. Pracownik naukowy zatrudniony za zezwoleniem wydanym we właściwym trybie na drugim stanowisku w instytucie jako dodatkowym miejscem pracy otrzymuje wynagrodzenie zryczałtowane w wysokości nie przekraczającej 100% uposażenia zasadniczego odpowiadającego jego stanowisku w dodatkowym miejscu pracy. Wysokość tego wynagrodzenia ustala właściwy minister w zależności od rozmiaru i rodzaju obowiązków pracownika.

— 2. Osoby pełniące funkcje w administracji państwowej otrzymują, poza uposażeniem przysługującym na zajmowanym stanowisku w administracji państwowej, z tytułu pracy w instytucie wynagrodzenie zryczałtowane w wysokości nie przekraczającej 100% uposażenia zasadniczego odpowiadającego zajmowanemu stanowisku w instytucie.

3. Za wykonywanie:

— pracy naukowo-badawczej lub naukowo-usługowej w gospodarstwie pomocniczym i pracy opłacanej ze środków specjalnych instytutu — na podstawie umowy zlecenia lub umowy o dzieło,

— pracy leczniczo-usługowej w klinikach instytutu w wymiarze nie wyższym niż 2 godziny dziennie oraz obowiązkowych dyżurów lekarskich,

— pracy w kolegiach redakcyjnych,

— ekspertyz sądowych i badań histopatologicznych,

— pracy na podstawie umów wydawniczych i umów o dzieło,

pracownicy nauki pobierają wynagrodzenie według zasad ogólnie obowiązujących przy wynagradzaniu tych prac, z tym że suma wynagrodzeń za pracę w gospodarstwie pomocniczym lub za pracę opłacaną ze środków specjalnych instytutu nie może przekroczyć 60% uposażenia zasadniczego pracownika w stosunku rocznym; ograniczenie to nie dotyczy ekspertów sądowych i badań histopatologicznych.

4. Zasady wynagradzania pracy w gospodarstwach pomocniczych i pracy opłacanej ze środków specjalnych określają właściwi ministrowie w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac.

§ 7. 1. Pomocniczy pracownicy naukowo-badawczy otrzymują miesięczne uposażenie zasadnicze w wysokości:

adiunkt naukowo-badawczy	2.600 — 3.200 zł
starszy asystent naukowo-badawczy	2.100 — 2.600 zł
asystent naukowo-badawczy po pierwszym roku pracy zawodowej	1.500 — 2.100 zł

2. Asystent naukowo-badawczy w pierwszym roku pracy zawodowej otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 1.500 zł miesięcznie.

3. Zaszeregowania pomocniczego pracownika naukowo-badawczego do stawki płac określonej w ust. 1 dokonuje dyrektor instytutu biorąc pod uwagę indywidualne kwalifikacje i dotychczasowy dorobek naukowo-badawczy pracownika.

§ 8. 1. Uposażenie wymienione w §§ 4 i 7 przysługuje pracownikom zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy.

2. Pracownikom zatrudnionym w niepełnym wymiarze czasu pracy przysługuje uposażenie zasadnicze w wysokości zależnej od wymiaru czasu pracy, obliczone od stawki określonej w § 4 lub § 7.

§ 9. 1. Pracownicy naukowi otrzymują miesięczny dodatek za posiadanie stopnia naukowego w wysokości:

- 1) posiadający stopień doktora — 300 zł,
- 2) posiadający stopień docenta — 600 zł.

2. Dodatek określony w ust. 1 przysługuje od dnia pierwszego najbliższego miesiąca po podjęciu uchwały o nadaniu stopnia, z tym że wypłata następuje po zatwierdzeniu uchwały, jeżeli zatwierdzenie jest wymagane na podstawie odrębnych przepisów.

3. Właściwy minister może przyznać dodatek w wysokości 600 zł miesięcznie samodzielnemu pracownikowi nauki posiadającemu tytuł profesora zwyczajnego lub profesora nadzwyczajnego, mimo że nie posiada stopnia naukowego.

4. W przypadku zbiegu uprawnień do dwóch dodatków przysługuje dodatek wyższy.

§ 10. 1. Pracownikom naukowym pełniącym niżej wymienione funkcje przyznaje się dodatek za kierownictwo w wysokości:

	miesięcznie złotych
— dyrektor instytutu	1.000 — 2.000
— zastępca dyrektora do spraw nauko- wo-badawczych, kierownik oddziału zamiejscowego	800 — 1.400
— kierownik zakładu	600 — 1.000
— kierownik pracowni, kierownik labo- ratorium	400 — 800

2. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej określi w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac, które stanowiska kierownicze w instytutach medycznych są równorzędne ze stanowiskami wymienionymi w ust. 1.

3. Wysokość stawek dodatku za kierownictwo obowiązujących w danym instytucie ustala w ramach kwot określonych w ust. 1 właściwy minister.

4. Dyrektor instytutu może przyznać kierownikowi grupy problemowej, jeżeli nie pobiera on dodatku za kierownictwo z innego tytułu, dodatek za kierowanie tą grupą w wysokości przewidzianej dla kierownika pracowni.

5. W razie niepełnienia przez okres 3 miesięcy funkcji, o których mowa w ust. 1, o wstrzymaniu lub dalszej wypłacie dodatku decyduje:

- 1) w stosunku do dyrektora instytutu i jego zastępcy — właściwy minister,
- 2) w stosunku do pozostałych pracowników — dyrektor instytutu.

6. Samodzielnym pracownikom nauki zajmującym jedno stanowisko etatowe — promotorom prac doktorskich przysługuje dodatkowe wynagrodzenie w wysokości po 200 zł miesięcznie za kierowanie pracą trzeciej i każdej następnej osoby, łącznie nie więcej niż za pięć osób. Samodzielnym pracownikom nauki zajmującym dodatkowe stanowisko wynagrodzenie to przysługuje za kierowanie pracą piątej i każdej następnej osoby, łącznie na obu stanowiskach za kierowanie pracą nie więcej niż trzech osób. Wynagrodzenie za kierowanie pracą doktorską poszczególnej osoby nie może być wypłacane dłużej niż przez okres trzech lat, licząc od dnia otwarcia przewodu.

§ 11. 1. Tworzy się fundusz nagród z przeznaczeniem na nagrody dla pracowników naukowych za należyte, jakościowe i terminowe wykonanie zadań objętych programem prac naukowo-badawczych i usługowo-badawczych.

2. Fundusz nagród stanowi wydzieloną pozycję w budżecie lub planie kosztów. Wysokość funduszu nagród ustalają

na okresy kilkuletnie dla poszczególnych instytutów właściwi ministrowie w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac i Ministrem Finansów, a w stosunku do instytutów technicznych również w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu do Spraw Techniki.

3. Wysokość funduszu nagród nie może przekroczyć dla instytutów technicznych, rolniczych, leśnych i medycznych 30%, a dla pozostałych instytutów 20% planowanego funduszu plac zasadniczych pracowników naukowych; 80% funduszu nagród powinno być przeznaczone na nagrody za opracowanie konkretnie określonych tematów, pozostałe 20% przeznaczają się na nagrody uznaniowe za osiągnięcia w pracach badawczych.

4. Wysokość indywidualnej nagrody wypłaconej pracownikowi w ciągu roku nie może przekroczyć dla samodzielnego pracownika naukowego 50%, a dla pomocniczego pracownika naukowo-badawczego 40% rocznego uposażenia, z tym że właściwy minister może za szczególnie ważne osiągnięcia udokumentowane konkretnymi wynikami podwyższyć wysokość nagrody do 100% rocznego uposażenia zasadniczego danego pracownika.

5. Nagrody mogą być przyznawane za konkretne i udokumentowane osiągnięcia w zakresie realizacji zadań naukowo-badawczych lub usługowo-badawczych. Dyrektor instytutu lub właściwy minister może z góry ustalić, że terminowe, należyte opracowanie danego zadania będzie podlegało nagrodzeniu w określonej wysokości. Nagroda może być przyznana za:

- 1) całokształt kompleksowych prac nad zagadnieniem,
- 2) za etapy opracowania zagadnienia:
 - opracowaną i przyjętą koncepcję rozwiązania,
 - opracowanie dokumentacji danego rozwiązania,
 - przyjęcie rozwiązania do realizacji.

6. Na poczet nagrody mogą być wypłacane zaliczki stosownie do realizacji poszczególnych etapów pracy, rozliczane po zakończeniu pracy. Łączna kwota wypłacanych na poczet nagrody zaliczek nie może przekroczyć 75% całej kwoty przewidzianej za realizację danego zadania. Zaliczki wypłać się za planowy przebieg pracy badawczej w terminach ustalonych przez dyrektora instytutu. Ostateczne rozliczenie następuje po przyjęciu do realizacji nagrodzonego zadania. Decyzja o wypłaceniu zaliczki i końcowym rozliczeniu nagrody należy do dyrektora instytutu. Wypłacone na poczet nagrody zaliczki nie podlegają zwrotowi.

7. Nagrody nie przysługują pomocniczym pracownikom naukowo-badawczym w pierwszym roku pracy zawodowej.

8. Niezależnie od nagród, o których mowa w ust. 1, pracownicy naukowi mogą otrzymywać na podstawie odrębnych przepisów nagrody za uruchomienie nowych produkcji, doskonalenie techniki i wprowadzanie do gospodarki narodowej osiągnięć nauki i techniki.

9. Kierownicy zakładów nie będący bezpośrednimi wykonawcami zadań naukowo-badawczych i badawczo-usługowych, lecz nadzorujący ich wykonanie, otrzymują nagrody za całokształt wyników pracy naukowo-badawczej i badawczo-usługowej instytutu lub zakładu z tej części funduszu nagród, która przeznaczona jest na nagrody za osiągnięcia w pracach badawczych.

10. Wysokość nagrody dla dyrektora instytutu i jego zastępcy do spraw naukowo-badawczych ustala właściwy minister.

11. Szczegółowe zasady przyznawania nagród określi właściwy minister w porozumieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego.

Rozdział III

Pracownicy inżynieryjno-techniczni i inni równorzędni oraz pracownicy administracyjni i fizyczni pracownicy obsługi.

§ 12. 1. Ustala się:

- 1) tabele stanowisk, kwalifikacji i uposażenia zasadniczego pracowników inżynieryjno-technicznych i innych równorzędnych, stanowiące załącznik nr 1 do rozporządzenia,
- 2) tabele stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników administracyjnych i fizycznych pracowników obsługi, stanowiące załącznik nr 2 do rozporządzenia.

2. O zastosowaniu w instytucie jednej z trzech tabel płac określonych w załącznikach nr 1 i 2 do rozporządzenia decyduje właściwy minister w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac, z tym że tabela „A” w części dotyczącej pracowników inżynieryjno-technicznych może mieć zastosowanie wyłącznie w instytutach technicznych, rolniczych, leśnych i medycznych, a w części dotyczącej pracowników ekonomicznych — w instytutach technicznych, ekonomicznych, rolniczych i leśnych.

3. Pracownicy finansowo-księgowi zatrudnieni w instytutach, których system finansowy oparty jest na zasadzie rozrachunku gospodarczego, otrzymują raz w roku premię za prawidłowe i terminowe sporządzenie rocznego sprawozdania finansowego (premia bilansowa). Na premię bilansową przeznaczają się raz w roku kwotę stanowiącą 15% miesięcznego uposażenia zasadniczego pracowników objętych premiovaniem. Wysokość indywidualnej premii nie może przekroczyć 30% miesięcznego uposażenia zasadniczego danego pracownika.

4. Za dyżury niezbędne ze względu na ciągłość procesu badawczego, a trwające nieprzerwanie co najmniej 2 godziny dziennie poza czasem normalnej pracy, pracownicy inżynieryjno-techniczni otrzymują wynagrodzenie dodatkowe w wysokości 1/175 części otrzymywanego miesięcznego uposażenia zasadniczego za każdą godzinę dyżuru.

5. Maszynistki zatrudnione w halach maszyn oraz kierownicy hal maszyn poza uposażeniem, o którym mowa w ust. 1, otrzymują premię na zasadach obowiązujących w zakładach gospodarki społecznej.

§ 13. 1. Poza uposażeniem zasadniczym pracownicy, o których mowa w § 12 ust. 1 pkt 1, mogą otrzymywać premie z funduszu premiewego tworzonego w wysokości:

- 1) w instytutach technicznych, rolniczych, leśnych i medycznych — do 20%,
- 2) w pozostałych instytutach — do 10%.

Funduszu płac zasadniczych tych pracowników.

2. Wysokość indywidualnej premii nie może przekroczyć 35% uposażenia zasadniczego pracownika.

3. Zasady tworzenia i uruchamiania funduszu premiewego oraz wypłaty indywidualnych premii określają dla podległych im instytutów właściwi ministrowie w porozumieniu z zarządami głównymi właściwych związków zawodowych.

4. W uzasadnionych przypadkach wynikających z zakresu i wagi zadań instytutu właściwy minister może za zgodą Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac zastosować zasady premiovania, o których mowa w ust. 1—3, do pracowników wymienionych pod liczbami porządkowymi 1, 2, 3, 5, 7, 8 i 9 w tabelach stanowiących załącznik nr 2 do rozporządzenia, a zatrudnionych w instytutach technicznych, rolniczych i leśnych.

§ 14. Właściwi ministrowie w stosunku do podległych im instytutów mogą za zgodą Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac uzupełniać tabele stanowisk, o których mowa w § 12 ust. 1 pkt 1, niezbędnymi stanowiskami pracowników inżynieryjno-technicznych lub pracowników równorzędnych.

§ 15. 1. Zakwalifikowania pracowników zatrudnionych w instytucie w dniu wejścia w życie rozporządzenia oraz pracowników nowo przyjmowanych na stanowiska określone tabelami wymienionymi w § 12 ust. 1 dokonuje dyrektor instytutu.

2. Dyrektor instytutu może za zgodą właściwego ministra zwolnić pracownika zatrudnionego w instytucie w dniu wejścia w życie rozporządzenia od wymagań kwalifikacyjnych przewidzianych dla danego stanowiska, jeżeli pracownik ten dotychczas wykonywał pracę odpowiadającą temu stanowisku oraz wyróżnia się zdolnościami i wynikami pracy.

3. Zwolnienie od wymagań kwalifikacyjnych może być udzielone całkowicie w zakresie wykształcenia, a częściowo w zakresie wymaganej ilości lat praktyki zawodowej, z tym że pracownik może być zobowiązany do uzupełnienia wykształcenia w określonym terminie.

Rozdział IV

Robotnicy.

§ 16. 1. Robotnicy wynagradzani są według czasowo-premiowego systemu płac. Stawki płac godzinowych określają tabele płac godzinowych stanowiące załącznik nr 3 do rozporządzenia.

2. O zastosowaniu jednej z trzech tabel płac w danym instytucie decyduje właściwy minister, z tym że tabelę „A” stosuje się wyłącznie w instytutach technicznych. W przypadkach uzasadnionych rodzajem wykonywanych robót właściwy minister może za zgodą Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac zastosować tabelę „A” także w innym instytucie aniżeli techniczny, jeżeli instytut ten posiada dział techniczny.

3. Robotnicy poza wynagrodzeniem określonym w tabelach stanowiących załącznik nr 3 do rozporządzenia mogą otrzymywać indywidualne premie z funduszu premiewego tworzonego w wysokości do 30% funduszu płac zasadniczych tych robotników.

4. Szczegółowe zasady premiovania robotników określają właściwi ministrowie w porozumieniu z zarządami głównymi właściwych związków zawodowych.

5. Brygadziści kierujący pracą co najmniej trzech robotników otrzymują dodatek w wysokości do 20% płacy zasadniczej.

6. Właściwi ministrowie ustalają na podstawie ramowych wytycznych Komitetu Pracy i Płac taryfikatory kwalifikacyjne robotników.

Rozdział V

Przepisy wspólne, przejściowe i końcowe.

§ 17. 1. Znosi się przysługujące dotychczas pracownikom instytutów dodatki za szczególne osiągnięcia, za wysokie kwalifikacje, dodatki preferencyjne oraz wszystkie inne dodatki nie wymienione w rozporządzeniu, z wyjątkiem dodatków i innych świadczeń wynikających z przywilejów szczególnych, określonych odrębnymi przepisami.

2. W przypadku zbiegu uprawnień do specjalnego wynagrodzenia okresowego wynikającego ze szczególnych przywilejów, o których mowa w ust. 1, oraz do dodatku za wysługę lat, o którym mowa w § 5, pracownikowi wypłaca się bądź specjalne wynagrodzenie okresowe, bądź dodatek za wysługę lat w zależności od wyboru dokonanego przez pra-

ownika; jeżeli pracownik nie dokona tego wyboru, wypłaca mu się specjalne wynagrodzenie okresowe albo dodatek za usługę lat zależnie od tego, które z tych dwóch świadczeń jest dla pracownika korzystniejsze.

§ 18. Prezes Rady Ministrów na wniosek Komitetu Pracy i Płac zgłoszony po zasięgnięciu opinii Komitetu do Spraw Techniki i Sekretarza Naukowego Polskiej Akademii Nauk może zezwolić na podwyższenie górnych stawek płac poszczególnych grup pracowników w niektórych instytutach w granicach do 30%, a w szczególnie uzasadnionych przypadkach do 50%.

§ 19. 1. Robotnikom oraz pracownikom obsługi przysługuje wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych na zasadach określonych w ustawie z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. z 1933 r. Nr 94, poz. 734 z późniejszymi zmianami).

2. Za każdą godzinę normalnej pracy nocnej (między godziną 22 a godziną 6) robotnicy otrzymują 10% dodatek do stawek płac godzinowych.

§ 20. 1. Pracownikom naukowym, inżynierom i technikom i innym równorzędnym oraz robotnikom przysługują dodatki za prace wykonywane w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych w wysokości do 25% uposażenia zasadniczego zależnie od stopnia szkodliwości i czasu przebywania w warunkach szkodliwych dla zdrowia. Dodatek ten przy pełnym wymiarze czasu pracy nie może wynosić mniej niż:

150 zł	—	przy pierwszym stopniu szkodliwości,
250 zł	—	przy drugim " "
350 zł	—	przy trzecim " "

2. Pracownikom zatrudnionym w niepełnym wymiarze czasu pracy przysługują dodatki za prace wykonywane w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych w wysokości zależnej od czasu pracy.

3. W przypadkach uzasadnionych zasięgiem występujących w danym instytucie warunków szkodliwych dla zdrowia dodatki, o których mowa w ust. 1, mogą być przyznawane również innym kategoriom pracowników.

4. Szczegółowy wykaz prac, których wykonywanie stanowi podstawę do przyznania dodatku określonego w ust. 1, wysokość tego dodatku w zależności od stopnia szkodliwości, minimum czasu pracy w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych oraz zasady wypłacania dodatku ustala właściwi ministrowie w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac, Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Centralną Radą Związków Zawodowych.

5. Do czasu wydania przepisów, o których mowa w ust. 4, dodatki za prace wykonywane w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych wypłaca się w dotychczasowej wysokości kwotowej i na dotychczasowych zasadach.

§ 21. Pracownicy zatrudnieni w wydawnictwach instytutów otrzymują wynagrodzenie w wysokości i na zasadach obowiązujących w państwowych przedsiębiorstwach wydawniczych.

§ 22. 1. Kierowcy i inni pracownicy samochodowi oraz osoby zatrudnione przy pilnowaniu — wynagradzani są według zasad obowiązujących w jednostkach budżetowych.

2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach dla kierowców zatrudnionych w transporcie towarowym właściwy minister za zgodą Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac może ustalić w ramach zasad płac ogólnie obowiązujących tę kategorię pracowników inne zasady wynagradzania aniżeli określone w ust. 1.

3. Pracownicy straży przemysłowej zatrudnieni w instytutach otrzymują wynagrodzenie określone odrębnymi przepisami.

§ 23. Członkowie Korpusu Technicznego Pożarnictwa zatrudnieni w instytutach pobierają uposażenie według zasad określonych rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 3 marca 1959 r. w sprawie uposażenia członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa (Dz. U. Nr 18, poz. 112).

§ 24. 1. Do pracowników obsługi kotłowni centralnego ogrzewania (palaczy i ich pomocników, rzemieślników i robotników) stosuje się zasady płac, premie, wszelkie dodatki (np. za pracę w warunkach szkodliwych dla zdrowia i uciążliwych, dla brygadzystów) oraz zasady korzystania z odzieży roboczej i ochronnej obowiązujące dla tej kategorii pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach (zakładach) gospodarki komunalnej.

2. Do dozorców domów (w budynkach instytutów i budynkach mieszkalnych instytutów) stosuje się przepisy układu zbiorowego pracy dla tej kategorii pracowników zatrudnionych w gospodarce komunalnej.

§ 25. Dyplomowani bibliotekarze i dyplomowani pracownicy dokumentacji naukowej oraz pracownicy służby bibliotecznej zatrudnieni w instytutach wynagradzani są według zasad obowiązujących te kategorie pracowników w szkołach wyższych i Polskiej Akademii Nauk.

§ 26. 1. Tworzy się fundusz nagród w wysokości 2% funduszu zasadniczych płac pracowników nie objętych nagrodami, o których mowa w § 11, z przeznaczeniem na nagrody dla tych pracowników.

2. Nagrody z funduszu, o którym mowa w ust. 1, przyznaje dyrektor instytutu w porozumieniu z radą zakładową.

§ 27. Pracownikom objętym przepisami rozporządzenia zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy przysługuje prawo do ulgowych przejazdów kolejowych na zasadach określonych dla pracowników państwowych.

§ 28. Nie podlegają podatkowi od wynagrodzeń:

- 1) dodatki, o których mowa w §§ 5 i 10,
- 2) nagrody, o których mowa w §§ 11 i 26.

§ 29. Jeżeli dotychczasowe uposażenie netto pracownika, o którym mowa w § 3 lub § 12, wraz ze wszystkimi dodatkami jest wyższe aniżeli przysługujące na podstawie rozporządzenia uposażenie netto, wraz ze wszystkimi dodatkami oraz przypadającą na dany miesiąc część nagrody lub premii — przysługuje pracownikowi w danym miesiącu dodatek wyrównawczy w wysokości różnicy między uposażeniem dotychczas pobieranym a ustalonym na podstawie rozporządzenia przez okres do dnia 30 września 1962 r. Przy ustalaniu wynagrodzenia dotychczas pobieranego i przysługującego na podstawie rozporządzenia nie uwzględnia się dodatków za prace wykonywane w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych.

§ 30. W szczególnie uzasadnionych przypadkach właściwy minister może zaliczyć pracownikowi zatrudnionemu w instytucie w dniu wejścia w życie rozporządzenia i powołanemu do dnia 31 marca 1962 r. na stanowisko samodzielnego pracownika naukowo-badawczego dotychczasowy okres pracy naukowo-badawczej w instytucie do okresu pracy wymaganego w myśl przepisu § 5 ust. 1 do nabycia uprawnień do dodatku za usługę lat, nie więcej jednak niż pięć lat pracy.

§ 31. 1. Przepisy rozporządzenia nie mają zastosowania:

- 1) do pracowników zatrudnionych w działach klinicznych instytutów medycznych, z wyjątkiem pracowników naukowych oraz inżynierów i techników i innych równorzędnych,
- 2) do pracowników stacji i innych placówek badawczych instytutów rolnych zorganizowanych na zasadach gospodarstw rolnych,
- 3) do pracowników zakładów produkcyjnych i przedsiębiorstw działających przy instytutach.

2. Do pracowników, o których mowa w ust. 1, stosuje się:

- 1) do zatrudnionych w działach klinicznych instytutów medycznych — zasady wynagradzania obowiązujące te kategorie pracowników w zakładach zamkniętych społecznej służby zdrowia, z tym że do pracowników administracyjnych mają zastosowanie przepisy dotyczące tej grupy pracowników w szkołach wyższych,
- 2) do pracowników stacji i innych placówek badawczych instytutów rolnych zorganizowanych na zasadach gospodarstw rolnych — zasady wynagradzania określone układem zbiorowym pracy dla pracowników państwowych gospodarstw rolnych,
- 3) do zatrudnionych w zakładach produkcyjnych i przedsiębiorstwach — zasady ogólnie obowiązujące w danej branży.

§ 32. Przewodniczący Komitetu Pracy i Plac w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych na wniosek właściwego ministra może wyrazić zgodę na zastosowanie w instytucie zasad wynagradzania określonych rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 13 września 1961 r. w sprawie uposażenia pracowników szkół wyższych, Polskiej Akademii Nauk i jej placówek naukowych (Dz. U. Nr 43, poz. 225).

§ 33. Przewodniczący Komitetu Pracy i Plac w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu do Spraw Techniki usta-

li, jakie instytuty uważa się w rozumieniu przepisów rozporządzenia za instytuty techniczne.

§ 34. Pracownik może być awansowany w obrębie danego stanowiska nie częściej niż raz w roku.

§ 35. W zakresie unormowanym rozporządzeniem tracą moc wszelkie przepisy dotychczasowe, a w szczególności:

- 1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 czerwca 1955 r. w sprawie uposażenia pracowników inżynieryjno-technicznych i robotników zatrudnionych w instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. Nr 24, poz. 150),
- 2) uchwała nr 486 Prezydium Rządu z dnia 18 czerwca 1955 r. w sprawie funduszu nagród dla pracowników inżynieryjno-technicznych i robotników zatrudnionych w instytutach naukowo-badawczych.

§ 36. Wykonanie rozporządzenia porucza się Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Plac oraz zainteresowanym ministrom.

§ 37. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1961 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załączniki do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 1961 r. (poz. 226).

Załącznik nr 1.

TABELE STANOWISK, KWALIFIKACJI I UPOSAŻENIA ZASADNICZEGO PRACOWNIKÓW INŻYNIERYJNO-TECHNICZNYCH I INNYCH RÓWNORZĘDNYCH

Lp.	Stanowisko	Ilość lat praktyki zawodowej	Wykształcenie	Miesięczne uposażenie zasadnicze w złotych		
				Tabela „A”	Tabela „B”	Tabela „C”
1	2	3	4	5	6	7
1	Zastępca dyrektora do spraw technicznych, naczelny inżynier	8	wyższe odpowiadające wykonywanej specjalności	3600—4600	3300—4300	3100—4100
2	Kierownik zakładu prototypów, kierownik zakładu produkcji doświadczalnej, główny projektant, główny energetyk, główny konstruktor, główny mechanik	8	..	3300—4300	3000—4000	2800—3800
3	Kierownik działu technicznego	6	..	2800—3800	2500—3500	2300—3300
4	Zastępca kierownika działu technicznego	6	..	2600—3600	2400—3400	2200—3200
5	Kierownik sekcji, starszy konstruktor, .. projektant, .. inżynier laboratoryjny, .. inżynier mechaniczny, .. energetyk, .. technolog, .. kontroler techniczny, .. ekonomista	6	..	2600—3500	2300—3200	2100—3000
6	Konstruktor, projektant, inżynier mechaniczny, .. energetyk, .. laboratoryjny, .. technolog, starszy inspektor techniczny, starszy inspektor nadzoru inwestycyjnego, kontroler techniczny, ekonomista	4	wyższe odpowiadające wykonywanej specjalności	2200—3000	1900—2700	1800—2600

Lp.	Stanowisko	Ilość lat praktyki zawodowej	Wykształcenie	Miesięczne uposażenie zasadnicze w złotych		
				Tabela „A”	Tabela „B”	Tabela „C”
1	2	3	4	5	6	7
7	Inżynier	2	wyższe odpowiadające wykonywanej specjalności	1700—2500	1700—2500	1700—2500
8	Inżynier stażysta	—	„	1200—1600	1200—1600	1200—1600
9	Starszy majster	7	średnie techniczne lub odpowiadające wykonywanej specjalności	2200—3000	1900—2700	1800—2600
10	Majster, starszy technik	5	„	2000—2700	1800—2500	1600—2400
11	Technik laborant, kierownik wyświetlarni, referent ekonomiczny	3	„	1500—2200	1500—2200	1500—2200
12	Technik	2	średnie techniczne	1150—1800	1150—1800	1150—1800
13	Technik stażysta	—	„	1000—1150	1000—1150	1000—1150
14	Starszy kreślarz, starszy laborant	2	średnie techniczne	1200—1800	1200—1800	1200—1800
15	Kreślarz, laborant, kópista	1	zasadnicza szkoła zawodowa	1000—1600	1000—1600	1000—1600
16	Pomoc techniczna	—	podstawowe	800—1300	800—1300	800—1300

Załącznik nr 2.

TABELA STANOWISK, KWALIFIKACJI I UPOSAŻENIA PRACOWNIKÓW ADMINISTRACYJNYCH I FIZYCZNYCH PRACOWNIKÓW OBSŁUGI

Lp.	Stanowisko	Ilość lat praktyki zawodowej	Wykształcenie	Miesięczne uposażenie zasadnicze w złotych		
				Tabela „A”	Tabela „B”	Tabela „C”
1	2	3	4	5	6	7
1	Zastępca dyrektora do spraw administracyjno-ekonomicznych	8	wyższe ekonomiczne lub prawnicze	3000—4000	2300—3800	2100—3600
2	Kierownik działu administracyjno-ekonomicznego	5	wyższe ekonomiczne lub prawnicze	2400—3400	1900—3200	1700—3000
3	Zastępca kierownika działu administracyjno-ekonomicznego, kierownik samodzielnej sekcji administracyjno-ekonomicznej	5	średnie	2000—3000	1700—2800	1500—2600
4	Kierownik działu gospodarczo-administracyjnego	3	wyższe ekonomiczne lub prawnicze	1900—2800	1600—2600	1400—2400
5	Kierownik sekcji administracyjno-ekonomicznej, kierownik zespołu magazynów, starszy inspektor ekonomiczny	5	średnie	1900—2800	1600—2600	1400—2400
6	Radca prawny	3	wyższe prawnicze	1900—2800	1600—2600	1400—2400
7	Inspektor ekonomiczny	3	wyższe ekonomiczne lub prawnicze	1600—2400	1300—2300	1200—2200
8	Główny księgowy	5	średnie	2600—3600	2100—3400	1900—3200
9	Zastępca głównego księgowego	5	wyższe ekonomiczne lub prawnicze	2200—3200	1800—3000	1600—2800
10	Kierownik sekcji administracyjno-gospodarczej	3	średnie	1600—2400	1200—2200	1200—2200
11	Starszy księgowy	5	wyższe ekonomiczne lub prawnicze	1500—2300	1300—2100	1200—2000
12	Księgowy, kasjer	4	średnie	1200—1800	1200—1800	1200—1800
13	Rachmistrz, kontysta	1	„	1000—1600	1000—1600	1000—1600
14	Kierownik magazynu, kierownik składnicy zaopatrzenia, inspektor kadr, inspektor socjalny	3	„	1500—2200	1300—2000	1300—2000

Lp.	Stanowisko	Ilość lat praktyki zawodowej	Wykształcenie	Miesięczne uposażenie zasadnicze w złotych		
				Tabela „A”	Tabela „B”	Tabela „C”
1	2	3	4	5	6	7
15	Samodzielny referent, kierownik kancelarii głównej, kierownik kancelarii tajnej	2	średnie	1200—1800	1200—1800	1200—1800
16	Referent, magazynier, sekretarz dyrektora, kierownik archiwum	2	średnie	1000—1600	1000—1600	1000—1600
17	Starszy magazynier	2	podstawowe	1000—1600	1000—1600	1000—1600
18	Kierownik hali maszyn	2	średnie	1000—1500	1000—1500	1000—1500
19	Archiwista, kancelista	2	średnie	800—1300	800—1300	800—1300
20	Magazynier	1	średnie	800—1300	800—1300	800—1300
21	Wykwalifikowana maszynistka	1	średnie			
		2	podstawowe (umiejętność pisa- nia na maszynie z szybkością co najmniej 220 uderzeń na minutę)	800—1300	800—1300	800—1300
22	Maszynistka	1	średnie	800—1100	800—1100	800—1100
		2	podstawowe (umiejętność pisa- nia na maszynie z szybkością co najmniej 180 uderzeń na minutę)			
23	Telefonista	1	podstawowe	800—1000	800—1000	800—1000
24	Woźny, portier, szatniarz, dźwigowy	—		700—800	700—800	700—800
25	Sprzątaczką, goniec	—		700	700	700

Załącznik nr 3.

TABELA PŁAC GODZINOWYCH ROBOTNIKÓW

Grupa zaszerogowania	Stawka płacy godzinowej w złotych		
	Tabela „A”	Tabela „B”	Tabela „C”
I	3,60	3,60	3,60
II	4,00	4,00	4,00
III	4,50	4,50	4,50
IV	6,90	5,70	5,10
V	8,90	6,90	5,80
VI	9,20	8,00	6,50
VII	10,50	9,20	7,20
VIII	12,00	10,50	8,00

227

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 września 1961 r.

w sprawie zasad wykonywania przez pracowników naukowych Instytutów naukowo-badawczych dodatkowych stałych zajęć zarobkowych.

Na podstawie art. 29 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. Nr 12, poz. 60) zarządza się, co następuje:

§ 1. Pracownikami naukowymi w rozumieniu przepisów rozporządzenia są osoby powołane na stanowiska samodzielnych pracowników nauki, samodzielnych pracowników nau-